TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 3
November 2019
Jaargang 27

Redactie:
Marc Klaassen, Jac Zwart

Redactie Adres:
mgjj.klaassen@gmail.com
jaczwart@gmail.com

Vormgeving:
Jac Zwart

WIELERSHOP Achel
Albert Heijn Boonaerts Heeze
HSLnet
Café Thuys ETEN & DRINKEN HEEZE
Piet van Mierlo aannemer Leende
tableaux mediamakers
BIO RACER

P 2 Van de Redactie
P 3 Van de Voorzitter
P 4 Agenda Algemene Vergadering
P 5 Mededelingen van het Bestuur
Introductie nieuwe leden
P 7 Heezer Fiets Weekend 2019
P 8 Fietsweek TCH Mallorca 2019
P 9 De Kruisjes op Mallorca
P 10 Mijn mooiste rit: de “Maratona dles Dolomites”
P 12 Winterprogramma 2019 / 2020
Op de valreep

NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

Beste clubleden,

De uitgave van de derde editie van de Toerflits in 2019 is weer een feit. Op tijd voor de ALV die op 22 november in het Dorpshuis 't Perron zal plaatsvinden. Om 8 uur 's avonds staat koffie en gebak klaar voor de leden van TCHeeze. In deze Toerflits is natuurlijk de Agenda van de ALV alvast opgenomen.

We hebben wederom een mooi fietsseizoen achter de rug. Alle ritten zijn goed verlopen, weinig ongelukjes en veel fietsplezier. De laatste maanden een beetje slecht weer, maar al dat water is dan tenminste wel goed voor de plantjes en boompjes. De voorzitter zal er waarschijnlijk ook op terugkomen, maar ik denk dat het hoogtepunt (letterlijk en figuurlijk) de reis naar Mallorca is. In totaal 35 doldwaze leden die schitterende ritten hebben gereden. Het reisverslag is in twee delen: de Kruisjes in Mallorca en Geert voor de zoveelste keer in Mallorca.

Een tweede hoogtepunt is natuurlijk het Heezer Fietsweekend. Leny en Theo geïnterviewd op regionale Internet TV. Voor wie het nog niet gezien heeft:

https://www.heeze24.nl/nieuws/vlaai-van-de-maand/artikel/14678/Vlaai-van-de-maand-voor-Heezer-Fietsweekend-video

en

https://youtu.be/eegXQ3VSHFI?t=610

Wederom een verslag van dit fietsevenement in deze Toerflits.

Het bestuur en de toercommissie hebben het winterprogramma laten opnemen in het programma. Dat er meer ritten mogen gereden worden in het komende winterseizoen. Dit jaar hebben we een behoorlijk aantal nieuwe leden mogen verwelkomen. Wie is er nieuw in het peloton: een heel aantal en ze stellen zich voor in deze toerflits.

Tenslotte wederom een "mijn mooiste rit" verslag en deze keer van een van de redacteuren: Marco di Klaasie die de Dolomieten Marathon rijdt.

Veel leesplezier namens de redactie!

Jac en Marc

Van de Voorzitter

Woensdag 9 oktober 2019 12.30 uur

Ik zit in mijn eentje op een mooi terras aan de haven van Port de Pollensa, Mallorca. Voor mij een glas witte wijn en een bord aanlokkelijk uitziende tapas. De zonovergoten boulevard wordt bevolkt door wandelende toeristen en wielrenners (hoofdzakelijk Engels) die vol goede moed koers zetten richting Cap Fermentor. Het is rustdag (althans voor mij) en ik begin aan het geurige schaaltje ‘gambas al ajillo’ en een bordje ‘croquetas de jamon Iberico’. Tot nu toe is de reis prima verlopen. Nog nooit zoveel bekenden in één vliegtuig gezien! Gelukkig werd er niet geapplaudisseerd bij de landing…

De gambas smaken prima en na het eerste glaasje wijn maakt een gelukzalig gevoel zich van mij meester. Dat smaakt naar meer en de enigszins corpulente ober in een net iets te strak wit jasje met zwarte strik brengt me een tweede glas. Ik prijs me gelukkig dat ik hier mag zitten, zomaar een willekeurige woensdagmiddag in Oktober, terwijl in het grijze Nederland de regen met bakken uit de hemel valt.

De eerste dagen hebben we lekker gefietst. De allereerste dag een mooi klimmetje naar een klooster om de benen te testen. Ik heb last van mijn knie en misschien nog wel meer van de zwaartekracht. Maar het mag de pret niet drukken: op een klein verzetje bedwingen we nog een tweede, meer serieuze klim. Gelukkig staat nergens in de taakomschrijving van de voorzitter dat hij de troepen moet aanvoeren in de strijd! Ach, de achterhoede van de kudde bijeen houden is ook een nobele taak zullen we maar zeggen…

Terwijl ik ook de kroketjes gevuld met Iberico ham naar binnen werk, voel ik me licht schuldig dat ik vandaag niet met de groep mee ben gegaan. Voor een ‘rustig, vlak ritje’ van 106 km (!). Nog een slok wijn en het schuldgevoel smelt in de zon. Het is toch zeker vakantie?

De tweede dag fietsen we naar Cap Fermentor, de rotsachtige Noordkaap van het eiland. Een werkelijk schitterende route. Er staat een stormachtige wind, maar dat houdt de Heezer bikkels niet tegen: één voor één bereiken ze het einddoel na een hachelijke laatste kilometer, waarbij men bijna letterlijk van de fiets wordt geblazen. De sfeer in de groep is uitgelaten, mede door het bizarre landschap en het bereiken van de kaap. Mooier kan het eigenlijk niet worden, de week kan nu al niet meer stuk.

De ober neemt de lege borden mee en vraagt of ik nog een dessert wil. Ik denk aan de zwaartekracht en bedank vriendelijk. Bovendien zijn we van plan met een groepje vanavond buiten het hotel te gaan eten. Het uitgebreide buffet in het hotel is zeker niet slecht, maar het is wel een massale aangelegenheid te midden van een paar honderd hoofdzakelijk Britse all-inclusive fietstoeristen. Bovendien is het een kabaal van jewelste in het gedeelte van de zaal waar onze groep iedere avond verhaal doet aan elkaar over de ontberingen van die dag. Terwijl de ober me de rekening komt brengen, denk ik aan de bonte samenstelling van onze groep. Zoveel verschillende individuen en toch één geheel. Een prachtige teamfoto op het strand moet de thuisblijvers jaloers maken.

De derde dag fietsen we naar wat velen omschrijven als de mooiste klim van Mallorca: Sa Calobra. Komend vanuit het Tramuntana gebergte arriveren we aan de top van de klim en kijken we omlaag naar de weg die zich in talloze haarspeldbochten naar de zee slingert. Iedereen die de moed heeft om per fiets af te dalen naar het toeristische dorpje aan de baai onder ons, weet dat hem of haar diezelfde weg terug naar boven te wachten staat. De klim is inderdaad prachtig, de laatste kilometers zijn zoals voorspeld genadeloos steil. Mijn knie protesteert, maar van binnen prijs ik me gelukkig dat ik hier mag rijden. Er werd vooraf beweerd dat we met ‘de oude garde’ op pad gingen. Nou, dat moge zo zijn, maar een aantal van die klimgeiten met levenservaring zie ik voorlopig alleen bij het vertrek en vervolgens ’s avonds als we terug in het hotel zijn!

Terwijl ik licht aangeschoten over de boulevard terug loop naar ons hotel voel ik me trots. Trots dat ik tien jaar geleden het initiatief heb genomen om met een groepje de eerste fietsweek te organiseren. Trots dat we terug kunnen kijken op tien prachtige weken. Trots dat we zo’n mooie club hebben met mensen uit Heeze en omstreken die het gewoon ongecompliceerd leuk hebben met elkaar. En die ongetwijfeld straks als ze terug zijn van hun ‘rustig, vlak ritje’ steen en been komen klagen dat het toch weer veel te hard ging en er onverwacht toch een paar steile klimmetjes in zaten. Tegen die tijd lig ik uit te buiken aan het zwembad, terug denkend aan een gelukzalige woensdagmiddag in Oktober op een zonnig Spaans eiland…

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

Vrijdag 22 november 2019 om 20.00 uur
Dorpshuis 't Perron, Heeze

1. **Opening.**
2. **Verslag van de Algemene Vergadering van 22 februari 2019.**
3. **Bestuurssamenstelling**
4. **Mededelingen Bestuur**
5. **Commissies TC Heeze.**
6. **Rondvraag**

   Pauze
7. **Jubilarissen**
8. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking**
9. **Verslag Fietsweek op Mallorca**

Het Bestuur van Tourclub Heeze

Mededelingen van het Bestuur

De bestuurstermijnen van de heren Wim Collart (Penningmeester) en Marc Klaassen (Secretaris) lopen af per eind 2019. Beiden hebben te kennen gegeven om door te willen gaan als bestuurslid van TCHeeze.

Natuurlijk kan eenieder lid van TCHeeze zich kandidaat stellen. Het huishoudelijk reglement stelt dat de kandidaatstelling door leden dient, ondersteund door minimaal 3 leden, 1 week voor de ALV schriftelijk aan de secretaris te geschieden.

Daarnaast is het bestuur nog steeds op zoek naar een bestuurslid die de Elegance groep wil vertegenwoordigen.

En tot slot zijn er de commissies waarvoor altijd vrijwilligers nodig zijn: kledingcommissie, de fietsweek, clubweekend en het Heezer FietsWeekend. Deze activiteiten zijn de kersen op de taart. Leuk om te organiseren, heerlijk om aan deel te nemen en trots van genoegdoening als het wederom een succes is geweest.

Introductie nieuwe leden

Hallo allemaal. Mijn naam is **Charlotte Michels**, kom uit Sterksel en ben getrouwd met Arent Jan die mij voor ging in het lidmaatschap van TC Heeze. Jammer dat hij al een paar maanden eerder lid is geworden, want nu kan ik hem zéker niet meer bijhouden!

In eerdere jaren was ik altijd de sporter van ons twee; hardlopen , hockey en af en toe een beetje fitness. Maar na wat blessureleed kwam het op een laag pitje te staan en de conditie stortte als een speer in. Toen Arent Jan (na echt een hele lange tijd stil te hebben gezeten…) zijn conditie snel wist op te bouwen met het fietsen, werd ik wat jaloers en wilde ik toch ook graag weer iets gaan doen. Graag naar buiten, met weinig risico op blessures en iets waarin je je eigen tempo kunt bepalen. De huurfiets stond al klaar voor ik zelf wist wat ik wilde. In het begin fietste hij nog heel charmant mee op mijn tempo, maar die tijd ging voorbij… en hij ook. Het werd tijd om te kijken of er ook mensen waren die min of meer op mijn tempo een rondje wilden rijden. Ik heb 3 keer meegefietst als potentieel nieuw lid. Met de complimenten voor de leden die mij hartverwarmend en met ruim geduld hebben ontvangen heb heerlijk gefietst bij TC Heeze en ben ik lid geworden. Er moet nog wel wat aan de conditie gewerkt worden, maar daar heb ik zelf vertrouwen in. Ik hoop in de herfst en winter nog een beetje door te kunnen fietsen, maar dat zal de tijd moeten leren.

Hallo, even voorstellen. **Adriaan van de Laar** 67 jaar, gepensioneerd en sinds 1 juli 2019 woonachtig in Sterksel. Woon nu tijdelijk op camping St. Jorishoeve in afwachting van een nieuw huis op de Kloostervelden in

Sterksel. Heb 3 kinderen en 5 kleinkinderen. Op mijn veertiende een race-fiets gekregen en wedstrijden gefietst bij de aspiranten en nieuwelingen. Van mijn 25 tot 35ste heb ik bij de recreatie renners gefietst. Daarna ben ik met een paar fietsvrienden toertochten gaan rijden. Het fietsen loopt als een rode draad door mijn leven, maar heb ook weleens een periode niet gefietst. Nu ik met pensioen ben en over meer vrije tijd beschik, wilde ik graag door de week overdag gaan fietsen. Enige tijd geleden heb ik op een ochtend bij het gemeente huis in Heeze een paar leden van de DIDOgroep gesproken en gevraagd of ik een keer mocht komen proefdraaien. Dit is mij goed bevallen en daarom heb ik mij aangemeld bij TC Heeze.

Hallo TC Heeze leden,

Mijn naam is **Ivo Verhoeven** en ik woon in Geldrop. Ik ben getrouwd en heb twee kinderen van 17 en 15 jaar. Na jaren intensief hardlopen waarbij ik de laatste tijd regelmatig knieproblemen kreeg ben ik vorig jaar begonnen met fietsen. Per toeval kwam ik in een fietsgroepje in Geldrop terecht en heb zo de smaak te pakken gekregen. In juli appte Willie Hurx mij of ik een keer gezellig met TCH mee wilde gaan. Na enige twijfel toch mee gegaan met een rit van 130km. Helaas kreeg ik op 100km een hongerklop, ik baalde enorm, eerste keer mee en dan dit.... Het mooie was dat iedereen me toen op sleeptouw nam, en daarbij het ook nog gezellig was! Daarna nog keer mee geweest en heb toen besloten om per 1 januari lid te worden. Tot volgende jaar allemaal!

Beste fietsgenoten, mijn naam is **Richard Nuijten**, ben 56 jaar woon met Karin in Geldrop nu zo'n 25 jaar. Ik werk als project manager bij Allego en ben druk met de aanleg van een Europees netwerk van snelladers voor elektrische auto's. Wij hebben drie kinderen die allen uitgevlogen zijn.

Ben 4 jaar geleden begonnen met fietsen omdat de Tour de France startte in juli dat jaar met de proloog in Utrecht. Samen met mijn buurman heb ik me opgegeven voor de 110 km, het werd een bijzondere dag waar 13.000 fietsers aan meededen. Ik kocht een nieuwe Cube racefiets - die ik nu nog rijd - om eens te testen of het fietsen wat voor me was. Intussen werd er op mijn toenmalige werk (Ericsson) een fietsclub opgericht waarmee ik jaarlijks verschillende toertochten reed, zoals Limburgs mooiste en de Koos Moerenhout classic. Om na Utrecht een nieuw doel te hebben ben ik met mijn buurman gaan trainen om de Mont Ventoux te beklimmen. Dat hebben we gedaan in augustus 2016 vanuit Faucon. Vooral de weg naar beneden was adembenemend (naar boven ook maar dat voelde toch anders). Uiteindelijk bleek mijn buurman meer van mountainbiken te houden en fietste ik vooral alleen met routes die ik maakte met een programma, waardoor je delen zag van Brabant/Limburg waar je anders niet zo snel komt. Omdat alleen fietsen toch wel saai wordt, ging ik na afgelopen zomer op zoek naar een fietsclub. Vooral door de afstanden (niet ieder weekend 100+ km) en de mogelijkheid om uit verschillende snelheden te kunnen kiezen sprak TC Heeze mij wel aan.

Mijn vrouw kende de club, want die komt ze op zondagochtend wel eens tegen bij het wijkgebouw van de Zuidzorg, ze is wijkverpleegkundige en die felle gele kleuren vallen wel op. Tijdens de eerste proefrit zei de vader van Monique (bleek achteraf) dat de groep die zo voorbij kwam sneller reed, dus hop ik erachteraan. Na 5 minuten mocht ik op kop. Dat was één keer maar zeker geen tweede kon ik nog net uitbrengen. O zeiden ze, wij hebben de 2e groep eerder ook al ingehaald, wacht daar maar op. Sinds die tijd rijd ik nu mee met de Prestige groep. De groep is gezellig en ik moet er flink voor werken en dat smaakt naar meer. Ik hoop jullie in het nieuwe seizoen beter te leren kennen,

Heezer Fiets Weekend 2019

door Leny Thijs

Op 2, 3 en 4 augustus was weer ons jaarlijks terugkerend fietsevenement. Na wat aandringen hadden we in ieder

geval weer voldoende vrijwilligers die bereid waren om het weer tot een goed einde te brengen. We hadden gelukkig aanmeldingen gekregen van een aantal nieuwe helpers. Wat betreft het weer mochten we niet klagen gedurende

het weekend. Af en toe een (flinke) bui maar dat mocht de pret niet drukken. De deelnemers kwamen weer van heinde en verre. Veel bekende gezichten die we vast ieder jaar mogen verwelkomen omdat ze de routes en de streek zo mooi vinden om te fietsen.

De routes liepen weer door vele mooie bospaden en over de Strabrechtse heide welke mooi in bloei stond. Vrijdags fietsten we via Mierlo naar Brandevoort, waar we een nieuwe pauzeplek gevonden hadden, en via Lieshout en Nuenen naar Heeze. Zaterdags reden we richting Someren waar we pauze hadden bij de Soete Inval en vervolgens naar Lierop en Ommel. Zondags was de koninginnenrit naar Hamont/Achel. De pauzestop was in Borkel en Schaft en via de Malpie fietsten we terug naar

huis. Het grootste deel van de deelnemers vond de route naar België het allermooiste. Gedurende deze 3 dagen mochten we toch zo ongeveer 900 tot 1000 fietsers een leuke dag bezorgen. 's-Avonds werd er afgesloten met een gezellige avond bij café/restaurant Thuys.

Graag wil ik alle vrijwilligers die zich gedurende dit weekend nuttig hebben gemaakt heel hartelijk bedanken voor hun inzet. We kunnen in ieder geval weer terugkijken op een geslaagde 32e editie. Het volgende fietsweekend is alweer aangemeld bij de NTFU voor volgend jaar en we hebben al de toezegging gekregen dat volgend jaar een camperclub uit België mee komt fietsen omdat het zo goed bevallen was. Nogmaals hartelijke dank en tot ziens op de vrijwilligersavond.

Fietsweek TCH Mallorca 2019

door Geert Thoonen

In de ochtend van 5 oktober verzamelen zich 35 deelnemers aan de 10e fietsweek in de vertrekhal van vliegveld Eindhoven. Een speciale fietsweek; niet met de auto maar met het vliegtuig vanwege het jubileum. Het ultieme doel van deze reis is om samen te genieten van een gevarieerd subtropisch landschap, veel zonneschijn, gezelligheid, uitdagend fietsen en natuurlijk après-bike' in Port de Pollença in het noordoosten van Mallorca. Ik verklap alvast dat al deze facetten van de fietsweek ten volle zijn uitgekomen. De reacties van alle deelnemers waren zowel tijdens het verblijf als achteraf zeer positief. Deelnemers die dachten dat Mallorca een puur toeristeneiland is zijn daarvan terug gekomen en voor anderen is het niet de eerste en laatste keer dat Mallorca zal worden bezocht. Voor mijzelf was dit het 11e bezoek aan Mallorca en nog zeker niet de laatste!

In de vertrekhal komen om half tien alle deelnemers met diverse koffers bijeen. Sommigen met hele hutkoffers en anderen met relatief kleine koffers afhankelijk van wat eenieder belangrijk vindt om als fietsspullen mee te nemen. Enkele fietskledingsetjes of voor elke dag een nieuw setje, eigen fietsvoeding, meerdere schoensetjes of helmen. Na enige tijd wachten omdat aan een speciale balie de groepsboeking geregeld moest worden, vertrokken we naar het zuiden voor een vlucht van een dikke twee uurtjes. Iedereen was direct in een vakantiestemming temeer daar de weersvooruitzichten in Nederland niet denderend waren en op Mallorca juist wel met temperatuurverwachtingen van 23-27 graden en volop zon. We zijn benieuwd. Jawel, na de landing bij Palma de Mallorca is direct voelbaar dat de temperaturen hier beduidend hoger liggen. De jassen kunnen uit en indien mogelijk worden de lange broeken verruild voor korte exemplaren. De touringcar staat al gereed om het hele gezelschap naar het hotel in Pollença te vervoeren. Een reis van ongeveer een uurtje over de enige snelweg dwars over het eiland. De route naar de eindbestemming is redelijk vlak maar aan de horizon is de 90km lange bergketen Serra de Tramuntana al zichtbaar. Het strand en de Middellandse Zee ligt op loopafstand van ons verblijf voor de komende 7 dagen. Na het inchecken in het hotel zoekt ieder zijn kamer op en een paar uurtjes later de huurfiets op te halen. Prima Eddy Merckx carbonfietsen, verzorgt door Clips Mallorca Cycling, waarbij enkelen zelfs hadden gekozen voor elektronisch schakelen. Na wat instelwerk aan de fiets, voor de een wat problematischer dan de ander, kon het welslagen van de vakantie niet liggen aan het materiaal. Dat zou later ook blijken want het aantal lekke banden was op twee vingers te tellen. Dan reken ik de gescheurde buitenband van Wim Coenen maar niet mee. Hoe dat kon daar zijn we nog niet achter. Waarschijnlijk heeft hij onderweg naar de vuurtoren op Cap Formentor een bijzondere vogel zien zitten en is hij van de weg geraakt!

De fietsgroep had avonds een vast, eigen plekje in het restaurant. Dat werd steeds meer een eigen domein. Wat een kippenhok, zeg! Elke avond werden er door Peter Rothuizen voorstellen gedaan voor te rijden fietsroutes voor de volgende dag. Routes A, B en C (naar niveau en hoogtemeters) die vooraf door de organisatie waren samengesteld en als gps-bestand beschikbaar waren. De eerste avond lukte deze briefing nog enigszins maar de avonden daarna kon Peter echt niet boven de herrie uitkomen. Maar ja, we hoorden het wel van elkaar als we na het eten een bar gingen opzoeken. Natuurlijk niet als gehele groep want er vormden zich al snel kleinere groepjes. Toch wel bijzonder om elke avond begin oktober om 11 uur in korte broek over de boulevard te kunnen slenteren in het maanlicht.

Elke ochtend na het ontwaken kijken of de zon zijn opwachting maakt. Op een dag na werden we niet teleurgesteld. Bij het ontbijt werd de basis gelegd voor een dagje fietsen. Vaak lag er nog wel een banaan of iets lekkers om in je wielershirt mee te nemen. Er werd door

de meeste deelnemers wel elke dag gefietst met woensdag als een verkapte rustdag. Een ideale dag (met veel zon) om een plekje te zoeken aan het strand/ strandbar of door Pollença te wandelen. De onmiskenbare hoogtepunten waren de mooie klim naar Cap Formentor (waar de meesten op de winderige tweede dag met moeite hun fiets op de weg konden houden), de magnifieke en adembenemende klim Sa Calobra (waar in 12,5 km ongeveer 700hm wordt overwonnen), de authentieke rustplaats Petra (waar onder hoge

palmbomen en een fontein van een drankje of lunch kan worden genoten) en een prachtige route door Tramuntana gebergte vanuit het zuidwesten naar het noordoosten. Veel deelnemers zijn in de vroege ochtend met een bus naar Andratx vertrokken om een tocht of golvend terrein te rijden met geweldige uitzichten op pittoreske dorpjes, mooie zeezichten en de langste klim van Mallorca te overwinnen, de Pic Major vanuit Soller (14km) naar het hoogst berijdbare punt van Mallorca (860m). Van daaruit heb je een prachtig uitzicht op de baai van Palma de Mallorca. Helaas was dit nou net de dag dat de zon zich niet al zijn glorie liet zien en het soms wat frisjes was in de afdalingen. Voor mijzelf is en blijft nog altijd een hoogtepuntje om op de wielerbaan van Sineu te rijden. Na zeven dagen toeren over Mallorca, waarbij iedereen zijn fietsambities kon waarmaken, is er ongeveer 20.000km afgelegd zonder ongelukken, zijn vele terrasjes bezocht, is er ontzettend veel gekletst en gelachen, zijn armen en benen weer lekker gebruind en zijn er meer dan 1000 foto's gemaakt. Daaraan heeft vooral Harco een belangrijke bijdrage geleverd met vele geweldige actiefoto's en enkele filmpjes. In de komende najaarsvergadering zal iedereen hiervan nog wel iets te zien. Geweldige herinneringen voor elke deelnemer om nog eens terug te kijken op deze ongeëvenaarde fietsweek. Een fietsweek om nooit te vergeten (iets dat waarschijnlijk wel voor elke fietsweek geldt). Wat mij betreft is 2024 weer een jubileumjaar (15e fietsweek)!

De organisatie heeft veel tijd gestoken in de voorbereiding maar dat heeft zich ook dubbel-en-dwars uitbetaald. Dank aan Wim, Joost, Peter en Rob. Voor hun inzet kregen ze op de laatste avond op Mallorca nog een toespraak van Jan de Jong (oud-organisator) en een prachtige tas (met Mollarcaans design) en kleurrijk badlaken en natuurlijk een groot en welverdiend applaus.

Op zaterdag 12 oktober waren de huurfietsen alweer opgehaald en stond in de namiddag de terugreis alweer op het programma. In de ochtend de koffers inpakken, een ontbijtje nuttigen, een souvenirtje kopen en nog wat rondslenteren door de haven of zoals ik nog wat zonnen op het strand. De vermoeidheid bleek toch wel enigszins te zijn toegeslagen omdat het in de bus en vliegtuig toch wel rustiger was dan op de heenreis. Een lichte vluchtvertraging kon echter niemand meer deren terugdenkend aan de fietsweek. Gelukkig werd het wennen aan ons kikkerlandje ook nog wat verzacht door enkele zonnige en warme dagen in Nederland. Tourclub Heeze ik ben er weer bij!

De Kruisjes op Mallorca

de zusjes Van der Kruis

Dus werd er door de organisatie een plan bedacht om eens een ander soort fietsweek-vakantie te organiseren. Namelijk: met het vliegtuig naar Mallorca, bergen, glooiend en vlak, zodat iedereen de gelegenheid krijgt om mee te gaan. Nou daar hoefden wij -"de Kruisjes" - niet lang over na te denken.Dus meteen inschrijven.

Zoals gewoonlijk werd alles uitstekend geregeld. Een bijeenkomst, Mallorca-app, routes, vlucht enz. enz. De voorpret was begonnen.

Zaterdag 5 oktober met 35 personen in Port de Pollença aangekomen, prima fietsen werden geleverd en aangepast. Daarna heerlijk gegeten en 's morgens om 9.30 uur klaar voor de start. De start van die eerste tocht ging bij ons niet zo best. Na 45 minuten fietsen waren we

weer terug bij...

het hotel, maar.....uiteindelijk op het juiste spoor en hebben we alsnog een mooie tocht gemaakt van 80 kilometer.

Er waren de volgende dagen genoeg variaties in tochten, beklimmingen en afstanden. Na afloop natuurlijk terrasjes. Al snel hadden wij “onze cocktail- bar” ontdekt.

De route op de fiets naar Cap de Fermator zagen wij niet zo zitten. Dus wij met de boot. Maar eindpunt boot was geen eindpunt Cap de Fermator. Nog 10 km te voet. We hebben wel vakantie, toch?!?! Een mooie strandwandeling gemaakt en relaxen op het strand. Weer met de boot

terug. Toch een mooie dag. Ook wat tochten met enkele mannen gemaakt. Voor ons gemakkelijk en zeker zo gezellig!

Na alle fietstochten kon je ook naar het zwembad of strandje pikken. Om 19.00 uur eten, hééél véééél eten, borden vol. mmmmmm... Na diner nog even flaneren over de boulevard en natuurlijk een neut(met of zonder alcohol). Al met al was het een gezellige sfeer. Kortom: Een hele geslaagde vakantie met vele mooie fietstochten. Voor herhaling vatbaar. Organisatie kei-bedankt namens “de Kruisjes”

Mijn mooiste rit: de “Maratona dles Dolomites”

Marc Klaassen

Vanuit ons werk hadden we besloten om een mooie tocht proberen te rijden iets verder weg van het Nederlandse. Een rit die we nog niet eerder gedaan hadden. Met 16 man schreven we ons in voor de Dolomieten Marathon. Hoe groter de groep des te meer kans op succes. En we kregen het voor elkaar. We waren ingeloot. De tocht is in Sud Tirol, ofwel Alta Badia en is 138 km lang, 4230 hm met pareltjes van Passo’s. Startplaats La Villa en de finish in Corvara.

Dus dat was trainen geblazen. Ben al niet zo een klimmer en dan 4000 van die hoogtemeters; dat wordt nog wat. Gelukkig werd ik kort na de aanmelding van de straat opgepikt door TCHeeze. Trainen werd opeens veel makkelijker. Mijn conditie ging met sprongen vooruit. Ik reisde met een goed gevoel naar Corvara in Italië.

We vertrokken een paar dagen eerder om alvast rond te kijken. En helaas het is eind Juni en het sneeuwt; dat meen je!. Gelukkig was dat vrij snel voorbij en waren de vooruitzichten van de dag zelve prima. We konden een dag of twee rondhangen, de boel verkennen, lekker eten, aardige mensen in de groep, spullekes ophalen bij de inschrijving, het begon te jeuken.

Daar was de dag van de rit. Ongeveer 9000 man staat te wachten om 7 uur in de morgen. Zegening van de tocht, helikopters voor het verslag op TV (die Italianen zijn zo heerlijk sportgek), spanning en nog eens spanning. En daar is het start signaal; we gaan iets na half zeven. De eerste berg die we opmoeten is de Campolongo, een makkelijke klim om te beginnen maar het is zo druk dat er soms gestopt moet worden. Vervolgens duiken we via Arabba de Pordoi op. Een schitterende klim waar de vergezichten werkelijk prachtig zijn. Een lint van wielrenners die zich naar boven slingert. Boven op de Pordoi een reepje naar binnen werken om daarna richting de passo Sella te fietsen. En die begon pijn te doen: 7.9% over 6 km.

Nationality	Participants
Italy	5048
Germany	1790
Netherlands	857
Great Britain	510
Belgium	267

Ik heb nu ondertussen drie afdalingen gehad. Dat is iedere keer weer een heerlijk toetje. Natuurlijk zijn er die denken dat ze prof zijn en liggen een paar gasten langs de weg; teveel risico genomen, zo jammer. Uiteindelijk rijden “maar” 100 deelnemers op de 9000 de rit niet uit. Het fietsers lint gaat ondertussen naar Val Gardena en ik hoor iets van rechtsachter. Ik kijk om en schrik bijna van de prachtige natuur rondom de Sella ronde. Het lawaai was van de helikopter; de cameraman is duidelijk zichtbaar zijn werk aan het doen om een mooie impressie van het fietsgeweld te maken. Uiteindelijk is de Passo Gardena goed te doen en is het Sella rondje is compleet. We zijn weer in Corvara.

Het tweede rondje van de Maratona gaat beginnen. Wederom de Campolongo op en daar wacht een zeer uitgebreide bevoorradingspost. Ik doe het rustig aan daar want ik weet dat drinken en eten niet mijn sterke kant is. En ik weet ook wat er dadelijk gaat komen: de Passo Giau en die doet vervelend auw. Maar eerst wederom de afdaling naar Arabba en dan in plaats van rechts de Pordoi op gaan we naar links richting Colle Santa Lucia. De spanning stijgt want die Giau komt eraan. Eerder die week hadden met de auto de berg verkend en 10 km lang 10% stijgingspercentage is niet iets om naar uit te kijken. Rustig rijden, gelletjes naar binnen werken en dan lukt het vanzelf en dat is ook zo. Boven wederom een rustpauze. Ik heb nog wel op de Giau iemand proberen te helpen die helemaal de weg kwijt was. Hij wist totaal niet meer waar ie mee bezig was.

De laatste berg staat voor de deur: via de Passo di Falzarego naar de Passo di Valparola. Het is wel warm geworden. Ik merk dat ik minder word. Niet zo gek, ondertussen zijn we de 3000 meter klimmen lang gepasseerd. Boven op de top van de Falzarego aangekomen zie ik een van de clubgenoten en we nemen iets te drinken. Hij rijdt door en ik zie wat ambulance medewerkers en laat me voor de zekerheid checken: alles is prima, niet uitgedroogd, hartslag is goed. Gewoon doorrijden zegt ie; don’t worry, be happy!

Nog een korte klim naar de Valparola (80 hoogtemeters) en een afdaling en dan ben ik er; een kilometer of 20 of zo. Maar opeens merk ik dat ik te veel gerust heb. Als ik kwart over vier binnenkom dan krijg ik een mooie medaille. Hmmm, snel naar beneden dan. Ik word op de laatste vals platte drie kilometer richting Corvara bijgestaan door een groep Spanjaarden die ook die medaille willen hebben. Het gaat steeds harder. De TCHeeze training komt nu echt tot zijn recht. Daar is de finish-lijn, en ook de fietsmaat die boven de Falzarego doorreed. Nog iets van 30 seconden over, dat halen we. Eenmaal over de finish een heerlijk gevoel van trots. Het kan niet beter.

Ik kan iedereen adviseren om de Maratona te rijden. Een Italiaanse meesterlijke fiets toertocht.

Winterprogramma 2019 / 2020

door Gerard Dierick

Datum		Ritnr.	Naam rit	Afstand	Richting
3/11/19		136	Bocholtertoer	75	
10/11/19		68	Rondom Helmond	75	
17/11/19		127	Bergeijkse Barriere Tocht	75	
24/11/19		59	Rondje Bavaria	70	
1/12/19		63	Noorder rondrit	65	
8/12/19		11	Airport Tocht	65	
15/12/19		62	A2-Route	60	
22/12/19		23	Kasteeltocht	60	Lieshout
29/12/19		10	Huismussentocht	60	Knegsel
5/01/20		2	Koude voetentocht	50	Asten
12/01/20		3	Voorjaarstocht	55	Walik
19/01/20		58	Omloop v/d Peel	60	
26/01/20		56	Buientocht	60	
2/02/20		117	Bikkeltocht	70	
9/02/20		4	Achterom Weert	70	
16/02/20		13	Omloop van het Noorden	75	Liempde
23/02/20		121	Beringtocht	75	
				1120	
				65,88	

Op de valreep

Hoi clubgenoten. Ik ben **Leon Duijvelaar**, geboren en getogen in Heeze en ben nu woonachtig in Helmond. De fiets heeft altijd als een rode draad door mijn leven gelopen. Van jongs af aan fiets ik ongeacht de afstand en het weer, en volg ik het wielrennen live of op tv (of vroeger via de krant, als we tijdens de Tour de France op een Franse camping zaten). Pas dit jaar besloten om een racefiets te kopen, omdat ik een sportieve uitdaging zocht. Ik kwam al snel achter dat ik klimmen op een racefiets zeer leuk vond. Op een normale fiets vind ik het helemaal niets, maar zo zie je maar weer dat een racefiets in dit geval een klein wonder verricht.

Na een maand alleen te hebben gefietst leek het mij gezelliger om in een groep te fietsen. Uiteindelijk kwam ik bij TC Heeze uit waar ik zeer goed werd opgevangen. Heeze heeft altijd een speciaal plekje in mijn hart gehad en gelukkig woon ik tegen Mierlo aan dus is het ook niet zo ver om in Heeze te geraken en met jullie mee te fietsen. Helaas heb ik het maar een paar keer gedaan. Na een nare valpartij op mijn knie en iets te fanatiek een tijdje te hebben belast moest ik een aantal maanden revalideren. Ik ben weer (zeer) rustig aan opgestart met wielrennen om mij weer voor te bereiden op volgend seizoen waar ook een aantal heuvelklassiekers op het programma staan. Hopelijk tot gauw!